

Kitabu cha Danieli - Nambari Thelathini na Tano

Kufunua Muundo wa Kinabii: Ufahamu wa William Miller na Nguvu Tatu za Uharibifu Zinazoongoza hadi Harmagedoni

Jeff Pippenger

2023-12-30

Katika “wakati wa mwisho,” mnamo mwaka 1798, kitabu cha Danieli, na hasa maono yaliyowakilishwa na Mto Ulai, yaliondolewa muhuri. Maono hayo yalitangaza kuanza kwa hukumu ya uchunguzi tarehe 22 Oktoba 1844. Aya iliyokuwa msingi wa kweli hiyo ni Danieli sura ya nane, aya ya kumi na nne. William Miller, mjumbe aliyechaguliwa kutambua kuondolewa kwa muhuri wa ujumbe huo, hakuwahi kuelewa kikamilifu kweli zote zilizoambatana na maono hayo, lakini alitimiza kazi aliyopewa.

Miller alipoanza kujifunza neno la unabii, alikuja kuelewa baadhi ya kanuni za ufafanuzi wa unabii zilizotambuliwa na kuanzishwa ndani ya Biblia. Kanuni hizo ziliandikwa na kutambuliwa kama Kanuni za Ufafanuzi za William Miller. Kanuni hizo zimeidhinishwa kwa uvuvio na kutambuliwa kama kanuni zitakazotumiwa na wale watakaotangaza kuanza kwa hukumu ya utekelezaji wakati wa sheria ya Jumapili. Miller alishuhudia kwamba alianza kujifunza Biblia kuanzia mwanzo wa Biblia, na aliendelea tu mbele kadiri alipoelewa kile alichokuwa akikitafakari wakati huo. Kutokana na njia hii, ni rahisi kuona kwa nini unabii wa muda wa kwanza ambao Miller alitambua, uliokuwa na uhusiano na ujumbe ambao angeutambua kuwa umetimizwa mwaka 1844, ulikuwa “mara saba” wa Walawi ishirini na sita.

Uvuvio unatufahamisha kwamba malaika Gabrieli, pamoja na malaika wengine watakatifu, walielekeza mawazo ya Miller, kama vile Gabrieli alivyokuwa ameelekeza mawazo ya Danieli, Yohana wa Ufunuo, na manabii wote wa Biblia, kwa kuwa Gabrieli alikuwa amepewa kazi ambayo Shetani aliipoteza. Kazi ya Gabrieli iliwakilishwa katika jina la kwanza la Shetani, Lusifa, ambalo linamaanisha mbeba nuru. Gabrieli alimletea Miller nuru ya kinabii, na kwa kutii ile nuru aliwasilisha ujumbe uliotangaza kufunguliwa kwa hukumu ya uchunguzi tarehe 22 Oktoba 1844.

Kutazama mambo kwa nyuma kunawaruhusu wale wanaotaka kuelewa kazi ya William Miller watambue kwamba alipewa ufahamu fulani kuhusu neno la kinabii, uliogeuka kuwa funguo za kazi yake ya kuunda ujumbe wa hukumu inayokaribia. Mojawapo ya funguo hizo ilikuwa kutambua kwake kwamba siku huwakilisha mwaka katika matumizi ya kinabii. Nyingine ilikuwa muundo wa kinabii alioutumia kuweka na kuoanisha mistari ya unabii aliyogundua. Muundo huo ulitegemea nguvu mbili za kishetani zilizoletwa watu wa Mungu na patakatifu pa Mungu ukiwa. Mambo yote aliyogundua Miller yaliwekwa juu ya muundo wa kinabii uliowakilisha historia ya upagani uliofuatwa na upapa; wote wawili, mfululizo, walikanyaga patakatifu pa Mungu pamoja na watu wa Mungu tangu nyakati za Israeli ya kale hadi Kuja kwa Pili kwa Kristo.

Muundo huo wa kinabii ulimwezesha kutambua kwa usahihi kila ukweli uliohitajika ili kuweka tarehe 22 Oktoba 1844 kuwa mwanzo wa hukumu. Lakini ukweli huo ulikuwa na mipaka, maana

hakuweza kuona nguvu ya tatu ya kutesa iliyofuata upagani na upapa katika historia ya kinabii. Haikuwa lazima aone ukweli huo, kwa kuwa kazi yake ilikuwa kutangaza tarehe 22 Oktoba 1844, na nuru ya nguvu ya tatu ya kutesa ingefunuliwa baada ya tarehe hiyo.

Sambamba na kuoanisha uelewa wake wa kinabii na muundo wa mamlaka mbili za uharibifu za Roma ya kipagani, zikifuatiwa na Roma ya kipapa, alielewa kwamba neno linalotafsiriwa kuwa "the daily" katika kitabu cha Danieli lilikuwa ishara ya upagani, au ya Roma ya kipagani. Neno "tamid" linalotafsiriwa kama "the daily" limetumiwa na Danieli mara tano. Daima linatumika sambamba na ishara ambayo Miller aliielewa kwa usahihi kuwa inawakilisha upapa. Ishara ya upapa inayotokea daima kwa uhusiano na "the daily" inawakilishwa kwa alama mbili. Kwa vyovyote vile, hizo alama mbili za mamlaka ya kipapa zote hutambulisha upapa; hata hivyo, Danieli alipolitumia neno "tamid" linalotafsiriwa kama "the daily," lilikuwa likitumika daima sambamba na, na likitangulia, ile ishara ya upapa. Uelewa wa Miller kwamba "the daily," katika kitabu cha Danieli, ukawa msingi wa muundo alioona uliotegemea mamlaka mbili za uharibifu za upagani zikifuatiwa na upapa. Utambulisho wa Miller wa "the daily" kama upagani katika kitabu cha Danieli uliokuja kuwa mzozo mkubwa ndani ya Uadventista, uliibuka katika kizazi cha pili cha Uadventista kilichoanza mwaka 1888.

Kweli ya kwanza ya kinabii ambayo Miller aligundua na ambayo ilikuwa sehemu ya ufahamu wa tarehe 22 Oktoba 1844, ilikuwa "mara saba" za Mambo ya Walawi 26, na hiyo ndiyo ilikuwa ya kwanza kati ya kweli zilizothibitishwa na Miller iliyokataliwa mwaka 1863. Ukataaji huo ulianza kizazi cha kwanza cha Uadventista, walipoanza kutangatanga katika jangwa la Laodicea. Kizazi cha pili kilianza katika Mkutano Mkuu wa Minneapolis mwaka 1888, na baada ya uasi uliofanyika huko, kazi ya kishetani ya kukataa utambuzi wa Miller wa "the daily" kama upagani ilianza mwaka 1901. Uelewa sahihi wa "the daily" haukuwekwa kando kabisa hadi baada ya kifo cha nabii wa kike, ambaye alikuwa ametambua kwamba maoni yaliyokuwa yakienezwa kupinga mtazamo sahihi wa Miller kuhusu "the daily" yalikuwa yameletwa na "malaika waliotupwa kutoka mbinguni." Ukataaji kamili ulitokea katika kizazi cha tatu karibu mwaka 1931. Kizazi cha tatu kilikuwa kimeanza kwa kuchapishwa kwa kitabu cha W. W. Prescott, kiitwacho The Doctrine of Christ, muda mfupi baada ya Mkutano wa Biblia wa 1919. Mwaka 1919, kizazi cha tatu kilianza na kikaendelea hadi kuchapishwa kwa kitabu Questions on Doctrine mwaka 1957.

Baada ya kazi ya Miller kuthibitishwa na kufanywa wazi juu ya mbao mbili za Habakuki (chati za waanzilishi za 1843 na 1850), Bwana akaanza kufunua ukweli kwamba kulikuwa na mamlaka nyingine, ya tatu, iletayo ukiwa, ambayo ingefuata upagani na upapa na ambayo pia ingewatesa watu wa Mungu.

Kupitia upagani, na kisha kupitia Upapa, Shetani alitumia nguvu zake kwa karne nyingi katika jitihada za kufuta duniani mashahidi waaminifu wa Mungu. Wapagani na wafuasi wa Upapa waliendeshwa na roho ileile ya joka. Walitofautiana tu kwa kuwa Upapa, ukijifanya kumtumikia Mungu, ulikuwa adui hatari na mkatili zaidi. Kwa kutumia Ukatoliki wa Kirumi kama chombo, Shetani aliteka dunia. Kanisa linalodai kuwa la Mungu lilisombwa kuingia katika safu za udanganyifu huu, na kwa zaidi ya miaka elfu moja watu wa Mungu waliteseka chini ya ghadhabu ya joka. Na Upapa, uliponyang'anywa nguvu zake, ulipolazimishwa kuacha

mateso, Yohana akaona nguvu mpya ikiibuka ili kuiga sauti ya joka, na kuendeleza kazi ileile ya ukatili na ya kumkufuru Mungu. Nguvu hii, ya mwisho itakayopigana na kanisa na sheria ya Mungu, iliashiriwa na mnyama mwenye pembe kama za mwana-kondoo. Wanyama waliomtangulia walitoka baharini, lakini huyu alitokea kutoka nchi kavu, akiwakilisha kuibuka kwa amani kwa taifa linalowakilishwa. 'Pembe mbili kama za mwana-kondoo' zinawakilisha vyema tabia ya Serikali ya Marekani, kama inavyoonekana katika misingi yake miwili ya msingi, Ujamhuri na Uprotestanti. Misingi hii ndiyo siri ya nguvu na ustawi wetu kama taifa. Wale waliopata hifadhi kwanza katika fukwe za Amerika walifurahi kwamba walikuwa wamefika katika nchi iliyokuwa huru kutokana na madai ya kiburi ya upapa na udhalimu wa utawala wa kifalme. Wakaazimia kuanzisha serikali juu ya msingi mpana wa uhuru wa kiraia na wa kidini. Ishara za Nyakati, Novemba 1, 1899.

Miller hakuweza kuona nguvu ya tatu ya kutesa, na kwa sababu hiyo mfumo wake ulikuwa haujakamilika, ijapokuwa ulifaa kabisa kutimiza kazi yake. Dada White anabainisha kwamba Miller alikuwa mjumbe aliyechaguliwa na Mungu, kwamba alifananishwa na Eliya na Yohana Mbatizaji katika kazi yake, na Elisha katika mwito wa kuingia katika kazi yake, na Musa katika kifo chake. Ni wachache katika historia takatifu ambao ufafanuzi uliovuviwa umebainisha kwamba malaika wanasubiri kando ya kaburi ili kuwafufua, lakini huo ndio ufafanuzi kuhusu Miller. Ukweli kwamba kazi yake iliwekewa mipaka na historia ambayo alinyanyuliwa ndani yake si tamko la kumdunisha Miller, bali ni jambo la lazima kutambuliwa, ikiwa kazi yake itazingatiwa katika mwanga wa kweli wa Neno la kinabii la Mungu.

Miller alipatiwa maagizo mahususi ya kimalaika yaliyomwezesha kujenga mfumo wa kinabii uliotegemea nguvu mbili za kuleta ukiwa, yaani upagani kisha upapasi. Kwa sababu hiyo, Miller hakuelewa vyema unabii ulioainisha historia iliyo baada ya ukiwa uliosababishwa na nguvu hizo mbili. Hata hivyo, hakuna mojawapo ya hizo tafsiri potofu zilizoingia kwenye mabao mawili takatifu ya Habakuki, ambamo misingi iliyojengwa kupitia kazi ya Miller ilionyeshwa kimchoro. Ndiyo sababu uvuvio uliweza kurekodi kuhusu mchoro wa 1843 kwamba uliongozwa na mkono wa Bwana.

Bwana alinionesha kwamba chati ya 1843 ilielekezwa na mkono wake, na kwamba hakuna sehemu yake inayopaswa kubadilishwa; kwamba namba zilikuwa kama alivyozitaka. Kwamba mkono wake ulikuwa juu na ukaficha kosa katika baadhi ya namba, kiasi kwamba mtu yeyote asingeweza kuliona, hadi mkono wake ulipoondolewa.

Kisha nikaona, kuhusiana na 'Kila Siku,' kwamba neno 'sadaka' liliongezwa kwa hekima ya mwanadamu, wala halimo katika andiko; na kwamba Bwana aliwapa wale waliotoa mwito wa saa ya hukumu maoni sahihi juu yake. Umoja ulipokuwapo, kabla ya 1844, karibu wote walikuwa wameungana katika maoni sahihi ya 'Kila Siku'; lakini tangu 1844, katika mkanganyiko, maoni mengine yamekumbatiwa, na giza na mkanganyiko vimefuata. Review and Herald, Novemba 1, 1850.

Kweli zilizokusanywa na Miller kwa maelekezo ya malaika zilielekezwa na Bwana, na katika uidhinishaji wa chati ya 1843, uvuvio ulijumuisha kwamba ufahamu wa Miller kwamba "the daily" iliwakilisha upagani ulikuwa sahihi. Mara tano neno la Kiebrania "tamid", lililotafsiriwa kama "the

daily", hutokea katika kitabu cha Danieli, nalo kila mara linawakilisha uhusiano kati ya nguvu mbili za uharibifu, ya upagani ikifuatiwa na ya upapa.

Uelewa wa Miller wa "the daily", kama ishara ya upagani, ulikuwa wa msingi kabisa katika mfumo wa kinabii alioutumia, kwa kuwa uhusiano wa mfuatano wa upagani ukifuatiwa na upapa ukawa rejeleo lake katika kuoanisha unabii wote alioongozwa kuuelewa.

Katika "wakati wa mwisho," mnamo 1798, kitabu cha Danieli kiliondolewa muhuri, na kifungu kikuu ambacho Dada White alikitambua kuwa "nguzo kuu" na "msingi" wa harakati ya Adventi kilikuwa Danieli sura ya nane, aya ya kumi na nne.

Andiko ambalo, kuliko mengine yote, lilikuwa msingi na nguzo kuu ya imani ya Adventi lilikuwa tamko hili: 'Hata siku elfu mbili na mia tatu; ndipo patakatifu patatakaswa.' [Danieli 8:14.] Mzozo Mkubwa, 409.

Aya ya kumi na nne ni jibu kwa aya ya kumi na tatu, na jibu hilo halina maana bila muktadha wa swali.

Ndipo nikamsikia mtakatifu mmoja akisema, na mtakatifu mwingine akamwambia yule mtakatifu aliyekuwa akinena, Hata lini yatadumu maono kuhusu dhabihu ya kila siku na uasi wa uharibifu, ili mahali patakatifu pamoja na jeshi viwe kitu cha kukanyagwa? Akaniambia, Hata siku elfu mbili na mia tatu; ndipo mahali patakatifu patatakaswa. Danieli 8:13, 14.

Mistari hii miwili ni ishara ya ongezeko la maarifa lililotokea wakati kitabu cha Danieli kilipoondolewa muhuri katika "wakati wa mwisho," mwaka 1798. Mstari wa kumi na tatu unabainisha nguvu mbili za kuleta ukiwa ambazo Miller alijengea mfano wake wa kinabii. Miller alitambua "kile cha kila siku" katika mistari wa kumi na tatu kuwa ni upagani, na "maasi ya kuleta ukiwa" kuwa ni upapa. Ni muhimu kutambua kwamba mfano wa kinabii ambao malaika walimwongoza Miller autambue, umetambuliwa katika mistari miwili inayowakilisha ongezeko la maarifa lililoingia katika historia mwaka 1798. Hata hivyo, Miller hakufunuliwa kuona nguvu iliyofuata ambayo ingepanda jukwaa la kinabii na kuwatesa watu wa Mungu.

Nikaona kwamba mnyama mwenye pembe mbili alikuwa na kinywa cha joka, na kwamba nguvu zake zilikuwa katika kichwa chake, na kwamba amri ingetoka kinywani mwake. Kisha nikaona Mama wa makahaba; kwamba yule mama hakuwa binti zake, bali alikuwa tofauti na ametengwa nao. Alikuwa na siku yake, nayo imepita, na binti zake, madhehebu ya Kiprotestanti, ndio waliofuata kuja jukwaani na kutekeleza nia ile ile aliyokuwa nayo yule mama alipowatesa watakatifu. Nikaona kwamba kadiri yule mama alivyozidi kudhoofika kwa nguvu, binti zake walikuwa wakikua, na hivi karibuni watatumia mamlaka aliyowahi kutumia yule mama. Spalding na Magan, 1.

Kutoweza kwa Miller kuona nguvu ya tatu kulimlazimu atoe hitimisho lisilo sahihi. Miller alitambua mnyama wa baharini wa Ufunuo sura ya kumi na tatu kuwa ni Roma ya kipagani, na mnyama wa nchi kuwa ni Roma ya kipapa. Matumizi yake ya Ufunuo sura ya kumi na saba nayo yalikuwa na dosari kwa sababu ya kutoweza kwake kuona historia ya kinabii iliyopanuka zaidi ya nguvu ya pili ya uharibifu ya upapa. Kwa sababu hii, Miller alipoutambua nguvu ya Kirumi katika

unabii wa Danieli, aliichukulia kama nguvu moja iliyokuja katika awamu mbili. Hilo lilikuwa, na bado ni, matumizi sahihi, lakini lilimzuia kuelewa falme za unabii wa Biblia kama chochote kilichopita ufalme wa nne uliowakilishwa na Roma. Aliona na kubainisha kwamba ufalme wa nne wa Roma ulikuwa na awamu mbili, uliowakilishwa kama Roma ya kipagani na Roma ya kipapa, lakini hakuweza kuona kwamba Roma ya kipapa pia ilikuwa ufalme wa tano ambao ungefuatwa na ufalme wa sita.

Katika Danieli sura ya pili, wafuasi wa Miller waliunganisha vipengele vya ufalme wa tano wa unabii wa Biblia na ule wa nne. Katika kiwango cha msingi tafsiri yao ilikuwa sahihi, lakini haikuwa kamili, kwa kuwa rejeo la kwanza la falme za unabii wa Biblia lazima likubaliane na rejeo la mwisho la falme za unabii wa Biblia, kwa sababu Yesu, akiwa Alfa na Omega, daima huonyesha mwisho kwa mwanzo. Kukosa kuona tofauti ya falme mbili zinazofuatana kulimfanya Miller ashindwe kutambua kwamba Ufunuo sura ya kumi na mbili unatambulisha upagani (joka), na kwamba mnyama wa baharini wa Ufunuo sura ya kumi na tatu ni upapa (mnyama) na mnyama wa nchi wa Ufunuo sura ya kumi na tatu ni Uprotestanti uliopotoka (nabii wa uongo).

Miller hakuweza kuona joka, mnyama na nabii wa uongo kama falme tatu mfululizo katika sura ya kumi na mbili na ya kumi na tatu za Ufunuo, na hivyo akalazimishwa na mantiki yake ya kinabii kudhani kwamba sura hizo mbili hazikuwa uwasilishaji mfuatano wa mamlaka tatu zinazoiongoza dunia kuelekea Armagedoni. Nuru aliyopewa Miller ilikuwa nuru kamilifu kwa kizazi chake, na kizazi chake kilijaribiwa kwa nuru hiyo.

Nuru ya zile mamlaka tatu za kuleta ukiwa (yule joka, yule mnyama na nabii wa uongo), ilipewa Future for America katika “wakati wa mwisho”, mnamo 1989. Sehemu ya Danieli iliyofunguliwa kufuatia kuporomoka kwa Umoja wa Kisovieti, katika utimilifu wa Danieli sura ya kumi na moja, mstari wa arobaini, ilikuwa nuru ya malaika wa tatu, ilhali Miller alikuwa amepewa nuru ya malaika wa kwanza. Mistari sita ya mwisho ya Danieli sura ya kumi na moja zilionekana kuwa msingi na nguzo kuu ya harakati ya Future for America, na mstari wa arobaini wa Danieli sura ya kumi na moja unafupisha nuru hiyo, kama vile mistari ya kumi na tatu na kumi na nne ya Danieli sura ya nane ilivyofupisha nuru iliyofunguliwa katika harakati za Wamillerite.

Na wakati wa mwisho mfalme wa kusini atamshambulia; na mfalme wa kaskazini atakuja kinyume naye kama kisulisuli, akiwa na magari ya vita, na wapanda farasi, na merikebu nyingi; naye ataingia katika nchi nyingi, naye atafurika na kupita. Danieli 11:40.

Aya hiyo inaonyesha vita vilivyoanza katika 'wakati wa mwisho' mwaka 1798, kati ya mfalme wa kusini na mfalme wa kaskazini. Mfalme wa kusini alimwakilisha Ufaransa isiyo na Mungu, ambayo katika mwaka huo huo ilimpa upapa jeraha la mauti. Upapa umeonyeshwa hapo kama mfalme wa kaskazini. Ufaransa, kwa mtazamo wa unabii mnamo 1798, ilikuwa moja kati ya falme kumi zilizotajwa katika Danieli sura ya saba. Falme hizo kumi zinawakilisha Roma ya kipagani, na Roma ya kipagani inamwakilisha yule joka. Upapa (mfalme wa kaskazini) unawakilisha mnyama. Aya hiyo inaonyesha kwamba mfalme wa kaskazini (upapa), ambaye alikuwa amepewa jeraha la mauti mwanzoni mwa aya hiyo, hatimaye angelipiza kisasi dhidi ya mfalme wa kusini (mfalme wa uateisti). Upapa alipolipiza kisasi, mfalme wa uateisti alikuwa amehama kutoka taifa la Ufaransa

hadi muungano uitwao Umoja wa Kisovyeti. Ufaransa ilikuwa taifa moja, ilhali upapa ulipolipiza kisasi dhidi ya mfalme wa kusini katika aya hiyo, mfalme wa kusini alitambuliwa kama 'mataifa,' kama ilivyokuwa kwa Umoja wa Kisovyeti wa zamani.

Wakati mfalme wa kaskazini (upapa) alipojibu kwa kulipiza kisasi, alileta pamoja naye “magari ya vita,” “wapanda farasi” na “meli nyingi.” Magari ya vita na wapanda farasi ni alama za nguvu za kijeshi, na meli ni alama za nguvu za kiuchumi. Nguvu iliyounda muungano usio mtakatifu na upapa kwa kusudi la kuiangusha Umoja wa Kisovyeti ilikuwa Marekani, na nguvu mbili za Marekani katika Ufunuo sura ya kumi na tatu zinatambulishwa kama uwezo wake wa kulazimisha dunia kupokea alama ya mamlaka ya kipapa kwa nguvu za kijeshi na kiuchumi. Watu watazuiliwa kununua au kuuza bila alama hiyo, na zaidi ya hapo, bila alama hiyo, watu watauawa.

Aya ya arobaini inatambua moja kwa moja joka (mfalme wa kusini), mnyama (upapa) na nabii wa uongo (Marekani). Aya ya msingi kuhusu “wakati wa mwisho” mnamo 1989 inatambua mamlaka tatu za uharibifu zinazoongoza ulimwengu hadi Har-Magedoni, kama vile aya za msingi za harakati za Wamilerite zilivyotambua mamlaka mbili za uharibifu, yaani upagani ukafuatiwa na upapa.

Aya inaanza na vita kati ya mfalme wa kusini na mfalme wa kaskazini. Mwanzoni mwa aya (1798), mfalme wa kusini anashinda, lakini ndani ya aya hiyo, mfalme wa kaskazini analipiza kisasi na kumshinda mfalme wa kusini. Mwanzo wa aya unaashiria vita kati ya mfalme wa kaskazini na mfalme wa kusini, na mwishoni mwa ujumbe uliomo katika aya hiyo vita hivyo hivyo kati ya wafalme wa kaskazini na kusini vinaonyeshwa, lakini kwa matokeo yaliyo kinyume. Mwanzo uliashiria "wakati wa mwisho" mwaka 1798, na vita vya mwisho vinaashiria "wakati wa mwisho" mwaka 1989. Aya hiyo ina ndani ya ushuhuda wake ulioandikwa alama ya Alfa na Omega, mwanzo na mwisho.

Historia halisi ya aya hiyo inaendelea baada ya kuporomoka kwa Umoja wa Kisovyeti mwaka 1989, hadi sheria ya Jumapili ya aya arobaini na moja. Katika sheria ya Jumapili, muungano wa pande tatu wa Babeli ya kisasa unaletwa kwa mfululizo wa matukio ya haraka. Kwa hiyo aya arobaini huanza wakati jeraha la mauti linapopigwa mwaka 1798, na kahaba wa Tiro anasahauliwa. Historia inayowakilishwa na aya hiyo inakamilika kabisa katika sheria ya Jumapili ya aya arobaini na moja, ambako jeraha la mauti linapona na kahaba wa Tiro anakumbukwa. Alama ya mwanzo na mwisho imeandikwa si tu juu ya maandishi yaliyomo katika aya hiyo, bali pia juu ya historia nzima inayowakilishwa na aya hiyo. Aya hiyo inatambua mfumo wa kinabii ambao hauna msingi tu katika upagani (yule joka) na upapa (yule mnyama), bali unatambua pia muundo wa nguvu tatu za uharibifu zinazoipeleka dunia hadi Haramagedoni.

Mfumo wa kinabii wa Miller ulitangaza ujio wa hukumu ya upelelezi ya Mungu, na mfumo wa kinabii wa Future for America unatangaza ujio wa hukumu ya utekelezaji ya Mungu. Katika “wakati wa mwisho” mwaka 1989, mchakato wa majaribio na utakaso wa hatua tatu ulianza, wakati mistari sita ya mwisho ya Danieli kumi na moja zilipofunguliwa muhuri kufuatia kuanguka kwa Umoja wa Kisovyeti. Ni lazima ieleweke kwamba Miller aliona tu upagani na upapa, na hakuona uprotestanti ulioasi, ili kuelewa ipasavyo maono ya Mto Ulai yaliyofunguliwa muhuri

mwaka 1798.

Tutaendelea na mjadala huo katika makala ijayo.

Hatuna muda wa kupoteza. Nyakati za taabu ziko mbele yetu. Dunia imechochewa na roho ya vita. Hivi karibuni matukio ya dhiki yaliyotajwa katika unabii yatatokea. Unabii katika sura ya kumi na moja ya Danieli umekaribia kutimia kikamilifu. Sehemu kubwa ya historia iliyotokea katika kutimia kwa unabii huu itajirudia.

Katika mstari wa thelathini, inasemwa kuhusu mamlaka kwamba 'mistari 30 hadi 36 imenukuliwa.'

"Matukio yanayofanana na yale yaliyoelezwa katika maneno haya yatatokea." Manuscript Releases, nambari 13, 394.